

Algemene Raad-het niet meetellen van de periode van zwangerschapsverlof voor stageverklaringafgifte

BESLISSING

van de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten inzake het beroep ingesteld door:

Mevrouw mr. X

tegen de beslissing van:

De Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement I d.d. 6 juni 2003, verzonden op 13 juni 2003, waarbij is besloten om te zijner tijd, bij de afgifte van de stageverklaring, de periode van 13 augustus 2001 tot 1 december 2001 niet mee te tellen voor de verplichting krachtens artikel 9b Advocatenwet om de praktijk gedurende drie jaren uit te oefenen onder toezicht van een andere advocaat.

Verloop van de procedure

1. Bij besluit van 6 juni 2003, verzonden op 13 juni 2003, heeft de Raad van Toezicht I (hierna: Raad van Toezicht), naar aanleiding van een mondeling verzoek van appellante om te bepalen op welke datum zij geacht kan worden gedurende drie jaren de praktijk uit te oefenen onder toezicht van een andere advocaat, geoordeeld dat de periode van 13 augustus 2001 tot 1 december 2001, waarin appellante de praktijk niet feitelijk heeft uitgeoefend, te zijner tijd bij de beslissing tot afgifte van de stageverklaring niet meetelt voor de verplichting krachtens artikel 9b Advocatenwet om de praktijk gedurende drie jaren uit te oefenen onder toezicht van een andere advocaat.
2. Bij op 4 juli 2003 ontvangen beroepschrift van 3 juli 2003 heeft appellante administratief beroep ingesteld bij de Algemene Raad tegen dit besluit.
3. De openbare hoorzitting heeft plaatsgevonden op 1 september 2003.
4. Bij de hoorzitting waren op uitnodiging aanwezig appellante en mr. Y, deken in de Raad van Toezicht te I., Mr. Z, secretaris van het bestuur van de Stichting Jonge Balie Nederland, woonde de zitting als toehoorder bij.

5. Namens de Algemene Raad waren aanwezig de aan de voet van deze beslissing vermelde leden en mevrouw mr. M.A. Smid, secretaris.
Van de openbare hoorzitting is een verslag gemaakt dat gelijktijdig met deze beslissing aan belanghebbenden zal worden toegezonden.

6. De Algemene Raad heeft kennis genomen van alle op de zaak betrekking hebbende stukken.

Standpunt van de Raad van Toezicht

7. De Raad van Toezicht heeft zich bij zijn beslissing tot het niet meetellen van de periode van 13 augustus tot 1 december 2001, waarin appellante zwangerschapsverlof heeft opgenomen, ten behoeve van het -te zijner tijd- afgeven van de stageverklaring aan appellante, gebaseerd op de volgende argumenten:

- De stageverklaring kan eerst worden afgegeven indien de stagiaire gedurende drie jaren in voltijd de praktijk onder toezicht van een patroon heeft uitgeoefend.
- Mevrouw mr. X heeft in de periode van 13 augustus 2001 tot 1 december 2001 de praktijk niet uitgeoefend wegens zwangerschaps- en bevallingsverlof.
- Voor de verplichting als bedoeld in artikel 9b Advocatenwet kan deze periode niet worden meegerekend nu deze verplichting ziet op een feitelijk uitoefenen van de praktijk.
- De Raad is van oordeel dat mr. X over onvoldoende praktijkervaring zou beschikken als deze periode te zijner tijd bij de beslissing tot afgifte van de stageverklaring wel meegerekend zou worden.
- Ter zitting van 1 september 2003 heeft mr. Y nog aangevoerd dat het administratief beroep van mr. X niet-ontvankelijk is, omdat de beslissing van de Raad van Toezicht van 6 juni 2003 een besluit van algemene strekking is en geen beslissing ex artikel 9b Advocatenwet, omdat de stage van mr. X nog niet is voltooid en er dus geen sprake kan zijn van weigering tot afgifte van een stageverklaring.

Standpunt van appellante

8. Appellante brengt de gronden van haar beroep als volgt naar voren.

- Primair doet appellante een beroep op het vertrouwensbeginsel. Er is sprake van schending van het vertrouwen doordat mevrouw mr. T van de Raad van Toezicht haar in een gesprek op 20 juni 2001 mondeling heeft toegezegd dat zij alleen zou worden geconfronteerd met een verlenging van de duur van haar stage voor zover dit verband zou houden met haar part time dienstverband.
- In een brief van 17 december 2001 van mevrouw mr. S kwam alleen de verlenging van de stage in verband met part time werkzaamheden aan de orde.

- De Raad van Toezicht past, ondanks deze mondelinge en schriftelijke toezeggingen, zijn nadien ingevoerde nieuwe beleid onverkort op appellante toe, terwijl hij de eerder gedane toezegging, alleen stageverlenging in verband met part time dienstverband, gestand moet doen.
- Om reden van schending van het vertrouwensbeginsel kan de beslissing van 6 juni 2003 niet in stand blijven.
- Voorts doet appellante een beroep op het beginsel van gelijke behandeling, voor het geval de Algemene Raad van oordeel mocht zijn dat de Raad van Toezicht gerechtigd zou zijn, op grond van artikel 9b tweede lid tweede volzin van de Advocatenwet, haar beleid ten aanzien van verlenging van de stage willekeurig te wijzigen. Zij stelt zich op het standpunt dat in het beleid dat ten grondslag ligt aan de beslissing van 6 juni 2003 ten onrechte geen onderscheid wordt gemaakt, wat betreft achtergrond van de onderbreking van de stage, tussen bijvoorbeeld zwangerschap en ziekte.
- De Commissie Gelijke Behandeling heeft bij uitspraak van 20 juli 1999 (JAR 1999, 179) bepaald dat verlenging van de stageperiode op grond van zwangerschapsverlof, zonder individuele toetsing of wordt voldaan aan de eisen van vakbekwaamheid, strijd oplevert met het recht op gelijke behandeling van mannen en vrouwen.
- De Raad van Toezicht heeft in zijn beslissing niet, dan wel niet voldoende, onderbouwd dat niet zou zijn voldaan aan de eisen van vakbekwaamheid.
- Subsidiair meent appellante dat, indien de beslissing in stand zou blijven, er sprake zou zijn van ongelijkheid in gelijke gevallen, nu collega's in andere arrondissementen in een vergelijkbaar geval niet of slechts gedeeltelijk met een verlenging van de stage worden geconfronteerd. De ongelijkheid in gelijke gevallen blijkt uit het feit dat in het arrondissement Breda zwangerschap in het geheel niet leidt tot verlenging van de stage en in het arrondissement Leeuwarden tot een gedeeltelijke verlenging van de stage. Appellante verwijst hiervoor naar door haar bij haar beroepschrift overgelegde producties: een brief van de Raad van Toezicht Leeuwarden van 2 mei 2002 aan een zekere mr. M. te B en een brief van 27 juni 2003 van de Raad van Toezicht Breda aan appellante, waarin haar wordt bevestigd dat deze Raad zich met betrekking tot stageduur en zwangerschapsverlof conformeert aan de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999, in geval de uitval beperkt blijft tot 16 weken, zodat in dat geval de stageperiode niet wordt verlengd in verband met zwangerschap, bijzondere omstandigheden daargelaten.
- De Algemene Raad heeft weliswaar in zijn uitspraak van 29 november 2002 (punt 16) overwogen dat de Raad van Toezicht beleidsvrijheid heeft ten aanzien van stageverlenging wegens nog niet beschikken over voldoende praktijkervaring, maar die beleidsvrijheid gaat niet zo ver dat ongelijkheid in gelijke gevallen in stand kan blijven. Daarnaast heeft de Algemene Raad in voornoemde uitspraak bepaald dat de beleidsvrijheid van de Raad van Toezicht gebaseerd is op het feit dat de gronden voor verlenging van de stage voor mannen en vrouwen gelijk zijn. Nu de Raad van Toezicht in zijn beslissing van 6 juni 2003 de verlenging van de stage wegens het niet uitoefenen van de praktijk baseert op zwangerschaps- en bevallingsverlof, kan van genoemde beleidsvrijheid geen sprake zijn.
- Meer subsidiair voert appellante aan dat het huidige artikel 9 lid 4 Stageverordening

1988, waarin is bepaald dat ‘de stage van rechtswege (is) geschorst gedurende de tijd dat de stagiaire geen patroon heeft of de praktijk niet onder toezicht van een patroon kan uitoefenen’, voortkomt uit het vroegere artikel 10 lid 2 van de Stageverordening 1955, waarin was bepaald dat ‘de loop van 3 jaren is geschorst gedurende de tijd, dat de stagiaire geen patroon heeft of de praktijk niet onder toezicht van een patroon heeft uitgeoefend.’

In de eerste plaats is de bepaling van artikel 10 lid 2 (oud) Stageverordening ‘de loop van drie jaar’ in de nieuwe bepaling van artikel 9 lid 4 Stageverordening 1988 vervangen door: ‘de stage’.

Voorts is het niet uitoefenen van de praktijk wegens zwangerschap niet hetzelfde als het uitoefenen van de praktijk zonder toezicht van een patroon, zodat daarom verlenging van de stage op grond van artikel 9 lid 4 Stageverordening 1988 niet mogelijk is.

- Laatst subsidiair voert appellante aan dat de Raad van Toezicht blijkens het door appellante bij haar beroepschrift overgelegde jaarverslag (ordejaar 2001/2002) een marge van een maand, buiten normaal vakantieverlof, voor uitval door (andere) omstandigheden hanteert, zodat een eventuele verlenging van haar stage hooguit 16 weken minus een maand zou mogen betreffen.

- Tenslotte verzoekt appellante om vergoeding van de kosten die zij in verband met deze procedure heeft moeten maken en nog zal maken, waaronder kosten van beroepsmatig verleende rechtsbijstand, kosten van een getuige of deskundige, verletkosten en kosten van uittreksels uit openbare registers, telegrammen, internationale telexen, telefaxen en telefoongesprekken alsmede de kosten van het als gemachtigde optreden van een arts.

Beslistermijn

9. Op grond van artikel 7:24 lid 1 Awb verstrijkt de beslistermijn van zestien weken, uitgaande van ontvangst van het beroepschrift op 4 juli 2003, op 24 oktober 2003, terwijl de beslissing volgens lid 4 van dat artikel voor ten hoogste acht weken kan worden verdaagd tot 19 december 2003.

Beoordeling van het beroep

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

10. Op grond van artikel 9b lid 5 Advocatenwet staat voor belanghebbenden administratief beroep open op de Algemene Raad tegen de verlenging van de stage ingevolge artikel 9b lid 2 Advocatenwet.

Het besluit van de Raad van Toezicht is een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, gericht op enig rechtsgevolg, te weten een besluit over de verlenging van de stage van appellante met de aangeduide periode van haar afwezigheid wegens zwangerschaps- en bevallingsverlof en daarmee een beslissing ex artikel 9b lid 5 Advocatenwet.

11. In artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat onder een belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Appellante is te beschouwen als belanghebbende, nu het besluit van de Raad van Toezicht betreft de verlenging van de duur van haar stage

12. Het administratief beroepschrift, gericht tegen het besluit van de Raad van Toezicht van 6 juni 2003, dat door verzending op 13 juni 2003 aan appellante is bekendgemaakt, is op 4 juli 2003 ontvangen op het Bureau van de Orde.

13. Het beroep is ontvankelijk, nu het conform artikel 19 lid 2 Stageverordening 1988 junctis de artikelen 3:41, 6:7, 6:8 lid 1, en 6:9 Awb door appellante als belanghebbende is ingediend binnen zes weken na de verzending van het bestreden besluit op 13 juni 2003.

Ten gronde

14. Artikel 9b lid 1 Advocatenwet bepaalt dat elke advocaat gedurende de eerste 3 jaar waarin hij als zodanig is ingeschreven verplicht is als stagiaire de praktijk uit te oefenen onder toezicht van een andere advocaat, de patroon.

Artikel 9b lid 2, tweede volzin Advocatenwet bepaalt dat de duur van de stage kan worden verlengd met ten hoogste drie jaar indien de Raad van Toezicht van oordeel is dat de stagiaire nog niet over voldoende praktijkervaring beschikt.

Artikel 10 lid 1 Stageverordening 1988 bepaalt dat de verplichting de praktijk uit te oefenen onder toezicht van een patroon eindigt zodra de duur van de stage op de voet van het bepaalde in artikel 9b van de Advocatenwet is verstreken en de Raad van Toezicht, gehoord de patroon en de stagiaire, oordeelt dat de stagiaire naar behoren aan de bij of krachtens de Stageverordening 1988 gestelde eisen heeft voldaan en tevens over voldoende praktijkervaring beschikt.

15. Appellante is beëdigd op 12 mei 2000. Op haar is van toepassing het Stagereglement van de Raad van Toezicht I van 6 februari 1998, in werking getreden op 1 maart 1998 en van toepassing verklaard op stagiaires die op of na 1 maart 1998 zijn beëdigd. Het Stagereglement 2001 van de Raad van Toezicht I vervangt het Stagereglement van 6 februari 1998 en is van toepassing op stagiaires die op of na 1 april 2001 zijn beëdigd en is derhalve hier niet van toepassing.

16. Artikel 15 van het Stagereglement van 6 februari 1998 luidt:

De stage eindigt niet dan nadat de Raad op grond van artikel 10 van de Stageverordening heeft vastgesteld dat de stagiaire tevens over voldoende praktijkervaring beschikt.

In dat kader acht de Raad het aangewezen dat:

a. de stagiaire in ieder geval een aantal keren in rechte is opgetreden (ter

gelegenheid van een comparitie)

mondelinge behandeling, pleidooi, enquête en/of

b. de stagiaire tijdens de stage in ieder geval een aantal processtukken heeft vervaardigd, althans aan het redigeren daarvan een belangrijk aandeel heeft geleverd, waarbij bij laatstbedoelde categorie wordt gedacht aan processtukken in omvangrijke en/of ingewikkelde aangelegenheden

c. de stagiaire tijdens de stage tenminste op drie rechtsgebieden als genoemd in de Standaardindeling Rechtsgebieden Advocatuur (Vademecum: Hoofdstuk 'Praktijkvoering', paragraaf 7) relevante ervaring heeft opgedaan.

Overigens is deze tekst gelijkkluidend aan die van artikel 14 van het Stagereglement 2001 evenals aan die van artikel 14 van het Stagereglement 2002.

Het beleid van de Raad van Toezicht is derhalve dat bij iedere stagiaire een materiële beoordeling plaatsvindt van de opgedane praktijkervaring, aan de hand van voorgeschreven criteria.

In het jaarverslag van de Raad van Toezicht I over het Ordejaar 2001/2002 wordt op pagina 17 onder het kopje 'Stagiaire-aangelegenheden' uitgewerkt hoe de Raad van Toezicht in de praktijk dit in het Stagereglement aangegeven beleid uitvoert: bij het afgeven van een stageverklaring wordt erop toegezien dat een stagiaire daadwerkelijk gedurende tenminste drie jaar voltijds (dat wil zeggen voor tenminste 40 uur per week) onder toezicht van een patroon de praktijk heeft uitgeoefend. Daarbij hanteert de Raad een marge -buiten het normaal vakantieverlof- van één maand uitval door andere omstandigheden (bijvoorbeeld ziekte, langdurig verlof, etc.). Indien niet voltijds is gewerkt, dan wel anderszins een onderbreking heeft plaatsgevonden, vindt een evenredige verlenging van de stageperiode plaats.

17. Bij door appellante bij haar beroepschrift overgelegde brief van 17 december 2001 heeft mevrouw mr. R, namens de Raad van Toezicht reagerend op een brief van appellante van 3 december 2001, appellante bericht dat de Raad goede nota had genomen van haar voornemen om per 3 december 2001 in deeltijd, te weten 4 dagen per week, te gaan werken, dat de Raad daartegen geen bezwaar had en dat haar stageduur evenredig zou worden verlengd in verband hiermee.

18. In de bestreden beslissing heeft de Raad van Toezicht geoordeeld dat de periode van 13 augustus 2001 tot 1 december 2001 waarin mr. X feitelijk de praktijk niet heeft uitgeoefend wegens zwangerschaps- en bevallingsverlof, niet kan meetellen bij de beslissing tot afgifte van de stageverklaring, onder de overweging dat de verklaring dat de stage is voltooid als bedoeld in artikel 10 Stageverordening eerst kan worden afgegeven indien de stagiaire gedurende drie jaren in voltijd de praktijk onder toezicht van een patroon heeft uitgeoefend.

19. De Commissie Gelijke Behandeling oordeelde in de uitspraak van 20 juli 1999 (JAR

1999,179):

“4.5

.....

In de onderhavige zaak is voorts van belang de zienswijze van het HvJEG, zoals neergelegd in de zaak CNAVTS versus E. Thibault.

In dit arrest overweegt het Hof dat de toekenning van rechten wat betreft zwangerschap en moederschap (zoals het zwangerschapsverlof) beoogt het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ter zake van zowel de toegang tot arbeid als de arbeidsvoorwaarden te verzekeren (zoals ook erkend in richtlijn 76/207/EG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, PB L 39, blz. 40).

Dit brengt volgens het HvJEG mee dat een wezenlijke en niet een formele gelijkheid wordt nagestreefd. Er mogen dan ook geen nadelige consequenties aan het zwangerschapsverlof worden verbonden.

4.6

Het bovenstaande heeft naar het oordeel van de Commissie tot gevolg dat ook als het gaat om de toegang tot het vrije beroep benadeling vanwege zwangerschapsverlof leidt tot direct onderscheid op grond van geslacht.

4.9.

De Commissie erkent dat de wederpartij bij het te voeren beleid inzake verlenging van de stageperiode vanwege afwezigheid op grond van zwangerschap, rekening dient te houden met eisen van bekwaamheid, zoals deze voor een behoorlijke beroepsuitoefening noodzakelijk worden geacht. De wederpartij mag daarbij echter niet de grenzen overschrijden van hetgeen -zoals hierboven uiteengezet- voortvloeit uit de gelijke behandelingsvoorschriften. Het laatste is niet het geval indien de wederpartij in geval van zwangerschap toetst of -zoals in het geval van verzoekster- aan de wettelijke voorwaarden is voldaan en de noodzakelijke praktijkervaring inmiddels aanwezig is. Zwangerschap zou immers - zonder benadeling van vrouwen- anders dan ziekte worden behandeld als van verlenging wordt afgezien indien in het individuele geval blijkt dat deze twee voorwaarden inderdaad zijn vervuld. De betreffende regels ten aanzien van de stage van advocaten bieden ruimte voor de vaststelling van de vakbekwaamheid van betrokkene anders dan door het enkele verstrijken van de stagetermijn.”

20. Appellante verwijst in haar beroepschrift voorts naar de uitspraak van de Algemene Raad van 29 november 2002, waarin centraal stond de vraag of de stageduur mocht worden verlengd bij werkzaamheid in deeltijd, in dit geval 36 uur. De Algemene Raad concludeerde in die uitspraak dat 40 uur nog steeds de normwerktijd is. Zwangerschapsverlof speelde in die zaak geen rol.

Tevens overwoog de Algemene Raad dat de Raad van Toezicht geen beoordelingsvrijheid heeft bij het werkzaam zijn in deeltijd. Wel bestaat volgens de Algemene Raad die beoordelingsvrijheid, blijkens de tweede volzin van artikel 9b tweede lid van de Advocatenwet, bij stageverlenging wegens nog niet beschikken over voldoende praktijkervaring.

Deze overweging hanteerde de Algemene Raad eerder in twee uitspraken van 10 juli 2000, te vinden op www.advocatenorde.nl.

21. In die uitspraken van 10 juli 2000 heeft de Algemene Raad zich uitgelaten over de Richtlijn 76-207-EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen (9 februari 1976, PbEG/039/40) inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen in het arbeidsproces. De Algemene Raad heeft toen geoordeeld dat artikel 9b tweede lid, eerste volzin van de Advocatenwet voorrang heeft op de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en dat laatstgenoemde wet niet van toepassing is op de bevoegdheid van de Raad van Toezicht tot verlenging van de stage op grond van artikel 9b tweede lid, eerste volzin van de Advocatenwet.

Voorts achtte de Algemene Raad artikel 9b tweede lid, eerste volzin van de Advocatenwet niet in strijd met de verplichtingen, voortvloeiende uit Richtlijn 76/207/EEG.

De Algemene Raad was van oordeel dat het bepaalde in artikel 9b tweede lid, eerste volzin van de Advocatenwet geen directe discriminatie van vrouwelijke stagiaires ten opzichte van mannelijke stagiaires inhoudt, nu deze bepaling voor mannelijke en vrouwelijke stagiaires gelijk is.

22. Mede naar aanleiding van de overwegingen in de bovenaangehaalde beslissingen van 10 juli 2000, stelt de Algemene Raad voorop dat krachtens artikel 9b Advocatenwet voor de duur van de stage drie jaar voltijd, dat wil zeggen 40 uur per week, uitgangspunt is. Indien de stagiaire zijn of haar werkzaamheden in deeltijd verricht, leidt dit op grond van artikel 9b tweede lid, eerste volzin van de Advocatenwet tot een evenredige verlenging van de stage.

Artikel 9b, tweede lid, tweede volzin van de Advocatenwet biedt ruimte om een beleid te voeren waarin evenredige verlenging van de stage plaatsvindt als de stagiaire de periode van drie jaar onderbreekt om andere redenen, zoals bijvoorbeeld ouderschapsverlof of een wereldreis, omdat deze omstandigheden zowel mannelijke als vrouwelijke stagiaires kunnen betreffen. De Raad van Toezicht voert een dergelijke beoordelingspraktijk zoals bijvoorbeeld blijkt uit zijn jaarverslag over 2001, pagina 17.

23. In het algemeen acht de Algemene Raad toepassing van het onder punt 16 van deze beslissing vermelde beoordelingsbeleid van de Raad van Toezicht in het kader van het verlenen van stageverklaringen onredelijk, noch onjuist.

Blijkens de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999 leidt een verlenging van de stage wegens zwangerschapsverlof, anders dan werkzaamheden in

deeltijd, tot directe discriminatie van vrouwelijke stagiaires, nu alleen vrouwen zwanger kunnen worden. De Algemene Raad kan zich vinden in de overwegingen van de Commissie, dat een Raad van Toezicht de grenzen van de gelijke behandelingsvoorschriften dient te respecteren, maar dat deze niet worden overschreden indien in geval van zwangerschap van een stagiaire, in het kader van een eventuele verlenging van de stageperiode, wordt getoetst of aan de wettelijke voorwaarden is voldaan en de noodzakelijke praktijkervaring inmiddels aanwezig is. Als deze toetsing heeft plaatsgevonden en zou worden geconstateerd dat niet is voldaan aan de wettelijke voorwaarden of dat de stagiaire niet voldoet aan de eisen van vakbekwaamheid die noodzakelijk zijn voor een goede beroepsuitoefening, zijn de door de Commissie gestelde voorwaarden vervuld en zou dit aanleiding kunnen zijn voor verlenging van de stage, zonder overtreding van de gelijke behandelings-voorschriften.

24. Naar het oordeel van de Algemene Raad is, anders dan ter zitting namens de Raad van Toezicht aangevoerd, door de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 27 juli 2001, waarbij deeltijdwerkzaamheden centraal stonden, de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999 niet 'overruled' omdat verlenging van de stageperiode wegens deeltijdwerkzaamheden niet uitsluitend of voornamelijk vrouwen betreft, zodat er in dat geval geen sprake is van directe of indirecte discriminatie.

25. De Algemene Raad is derhalve van oordeel, met inachtneming van zowel het van toepassing zijnde artikel 15 Stagereglement (d.d. 6 februari 1998) in het arrondissement I, als de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999, waarin is geoordeeld over een geval dat, zo heeft de Algemene Raad vastgesteld, identiek is aan dat van appellante, dat de Raad van Toezicht niet zonder voorafgaande toetsing van de door appellante opgedane praktijkervaring heeft kunnen besluiten dat de volle periode van haar zwangerschapsverlof niet kan meetellen bij de beoordeling of aan haar -te zijner tijd- een stageverklaring kan worden uitgereikt. Noch uit het bestreden besluit, noch uit hetgeen namens de Raad van Toezicht ter zitting is aangevoerd, is gebleken dat appellante niet reeds over voldoende ervaring en vakbekwaamheid beschikt welke noodzakelijk zijn voor de goede beroepsuitoefening als advocaat en procureur. De Raad van Toezicht heeft bovendien ter zitting bij monde van mr. Y verklaard bereid te zijn aan te nemen dat de door appellante overgelegde verklaringen van de (vroegere) patroons mrs. W en U over de vakbekwaamheid van appellante juist zijn. De Algemene Raad gaat er daarom van uit dat er geen aanleiding is de stage van appellante te verlengen wegens het nog niet voldoen aan de eisen van vakbekwaamheid.

26. Partijen verschillen niet van mening over de vraag of de stageduur verlengd behoort te worden in verband met de deeltijdwerkzaamheden van appellante.

27. Nu de Algemene Raad op grond van het hiervoor overwogene het besluit van de Raad van Toezicht zal vernietigen en het beroep van appellante gegrond zal verklaren, zal

hij zelf moeten bepalen op welke datum de stage van appellante is geëindigd.

Daarbij gaat hij uit van de navolgende berekening van de stageduur van appellante:

- 12 mei 2000 (datum van beëdiging) tot en met 31 december 2000: 7,5 maanden voltijd
- 1 januari tot 13 augustus 2001: 7,5 maanden voltijd
- 13 augustus tot 1 december 2001 (zwangerschapsverlof): 3,5 maand voltijd
- 1 december 2001 tot 1 september 2003: 4 dagen per week = 22 maanden x 80% = 17,6 maanden voltijd

zodat per 1 september 2003 de stage van appellante 36,1 maanden heeft geduurd en daarmee is voltooid.

Proceskosten.

28. Appellante heeft ter zitting aangegeven dat zij van de door haar in het beroepschrift verzochte vergoeding van proceskosten bij nader inzien alleen aanspraak wenst te maken op vergoeding van de door haar gemaakte reiskosten van I naar Den Haag. Gelet op het bepaalde in artikel 7:28 lid 2 Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende, voorzover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. In dat geval stelt het beroepsorgaan de eventuele vergoeding vast, die het bestuursorgaan verschuldigd is. Artikel 7:28, vierde lid van de Algemene wet bestuursrecht verk